

Załącznik nr 2 do Regulaminu Wydawniczego

Wymogi edytorskie dla autorów

Zasady ogólne

1. Tekst powinien być przygotowany w następującej formie:
 - a) edytor tekstu: Word (format doc, docx, rtf),
 - b) format strony: A4,
 - c) marginesy standardowe: 2,5 cm,
 - d) styl czcionki: Times New Roman
 - e) wielkość czcionki: tekstu głównego 12 pt, przypisów 10 pt,
 - f) interlinia: tekstu głównego 1,5 wiersza, przypisów 1 wiersz,
 - g) tekst wyjustowany,
 - h) nie stosować twardej spacji i automatycznego przenoszenia wyrazów.
2. Materiał ilustracyjny:
 - a) w przypadku publikacji drukowanych musi mieć rozdzielczość nie mniejszą niż 300 dpi i wielkość nie mniejszą niż 2480 x 1748 px;
 - b) w przypadku e-publikacji rozdzielczość powinna być nie mniejsza niż 150 dpi, chyba że charakter publikacji będzie wymagał innych parametrów;
 - c) w uzasadnionych przypadkach przekazywany materiał ilustracyjny może mieć inne parametry, co musi być wskazane i uzasadnione we wniosku wydawniczym;
 - d) ilustracje należy przekazać w odrębnych plikach. Akceptowane rozszerzenia plików graficznych to JPG lub TIFF dla zdjęć, SVG, PNG, TIFF dla grafik i schematów.
 - e) w przypadku wektorowego formatu SVG należy zamienić tekst na krzywe, a do plików załączyć podglądówki w formacie PNG, TIFF, JPEG;
 - f) w przypadku wykresów należy dołączyć źródłowe dane w formie tabeli;
 - g) inne formaty wymagają indywidualnej akceptacji osoby prowadzącej publikację.

Zasady szczegółowe

1. Stosowanie w tekście skrótów:
 - a) b.m.w.; b.r.w. – skróty do „brak miejsca wydania”, „brak roku wydania”,
 - b) odsyłacz „zob.” – nie stosujemy „por.” i nie stosujemy „zob.:”,
 - c) w tekście i w przypisach skróty konwencjonalne: np., ok., m.in., r., w., św., pw. Jedynie na początku zdania piszemy rozwinięcie tych skrótów,
 - d) używamy zapisu lata 20. XX w.; daty dzienne – 4 maja 1764 r.; w przypisach i w nawiasach np. 4 V 1764 r.,
 - e) stosujemy liczebniki porządkowe – 30.,
 - f) nie stosujemy skrótów przy sformułowaniach Trójca Święta, Duch Święty, Krzyż Święty.
2. W tekście piszemy liczebniki w formie słownej – np. w pierwszej połowie XVII w. Natomiast w przypisach używamy cyfr i skrótów: w 1. poł. XVII w.

3. Zakres lat podajemy w pełnym zapisie: 1266–1268 zamiast 1266-68.
4. Zapisujemy słownie: dziewiętnastowieczny, druga wojna światowa.
5. Zapisy cytatów:
 - a) cytaty zaznaczamy cudzysłowem bez kursywy: „A to echo grało”;
 - b) skróty dokonane w cytowanym tekście zaznaczamy: [...], np. „Gdy na niebie rozbłysła błyskawica [...] udali się do domu”;
 - c) słowa wtrącone w cytowany tekst w nawiasach kwadratowych oznaczają udział autora artykułu: „A [Józef, J.K.] wstawszy wziął dziecię”.
6. Inskrypcje podajemy kursywą, kolejne wiersze zaznaczając (ukośnikami) / tak zaznaczamy kolejne wersy.
7. Tytuły książek, artykułów, obrazów, rzeźb zapisujemy kursywą.
8. Tytuły czasopism podajemy w cudzysłowie, np. „Folia Historiae Artium”.
9. Nie stosujemy kursywy w zapisie nazw sal/budynków, herbów.
10. Słowa/wyrażenia obcojęzyczne zapisujemy kursywą.
11. Nazwy ulic zapisujemy jako: ul. Spacerowa (obecnie al. T. Kościuszki) 23.
12. Odwołania do przypisów podajemy w indeksie górnym, przed znakiem interpunkcyjnym, np. kolegiata w Zamościu¹.
13. Materiał ilustracyjny:
 - a) w tekście numery ilustracji podajemy w nawiasach np. (il. 2);
 - b) w podpisach pod ilustracjami podajemy:
 - ✓ Miejsce, kościół/pałac, źródło i autor fotografii.
 - ✓ Autor, tytuł, miejsce, kościół/pałac. Źródło fotografii.

Zasady dotyczące przypisów

1. W przypisach podajemy następujące elementy oddzielone od siebie przecinkami: pełne imię autora cytowanej pracy, potem nazwisko, tytuł cytowanej pracy – kursywą, miejsce wydania według brzmienia oryginalnego, rok wydania cyframi arabskimi, zakres stron. Przypisy kończymy kropką. Przykłady:
 - a) monografia: J. Malinowski, *Malarstwo polskie XIX wieku*, Warszawa 2003
 - b) rozdział w monografii: J. Kowalczyk, Nagrobek Zamoyskiego z Zamościa, w: *Naukowy obraz świata*, red. A. Makary, Warszawa 1998, s. 52-63.
 - c) artykuł w czasopiśmie: J. Strzałkowski, Grawerzy świty księdza Michała Sołtyka, „Biuletyn Numizmatyczny”, 1974, nr 10 (98), s. 189-190.
 - d) źródła archiwalne: tytuł rękopisu kursywą, archiwum, miejscowość, sygnatura, numery karty/stron.
 - e) zapis strony www:
http://kulturaisztuka.pl/pl/p/zwrot_ku_czlowiekowi___rozmowa_z_jozefem_wilkonie_m,19498,1.html [z dn. 10 III 2018 r.].
 - f) nie podajemy serii wydawniczych.

2. Kolejne cytowanie tej samej pozycji sygnalizuje się skrótem „dz. cyt.” umieszczonym po nazwisku autora, jeśli wyżej cytowana była tylko jedna pozycja tego autora, bądź po nazwisku i jednowyrazowym/dwuwyrazowym tytule – jeżeli wyżej cytowane były różne prace tego samego autora, np. J. Kowalczyk, *Nagrobek...*, dz. cyt., s. 101, oraz inna pozycja tego autora z podobnym tytułem: J. Kowalczyk, *Nagrobek Zamoyskiego...*, dz. cyt., s. 53.
3. Odwołanie do pozycji cytowanej w przypisie bezpośrednio poprzedzającym sygnalizuje się zapisem: „Tamże.” lub „Tamże, s. 45.”
4. Tejże, Tegoż, Tamże, Tychże – w wyliczeniach – piszemy z dużej litery np.: J. Pokora, *Obraz Najjaśniejszego Pana Stanisława Augusta (1764-1770). Studium z ikonografii władzy*, Warszawa 1993; Tegoż, *Nie tylko podobizna. Szkice o portrecie*, Warszawa 2012.
5. W przypadku cytowania za inną publikacją piszemy: Cyt. za: J. Malinowski, *Malarstwo...*, dz. cyt., s. 20.